

[Wilhelm]

provokation kunne komme hen i nærheden af at få indrettet sanktionsbestemmelserne, så de stod i et eller andet rimeligt forhold til, hvordan man behandler andre overtrædelser.

Jeg skal sige, at når dette forslag frem til en afstemning, så vil VS stå ved det, og vi vil da stemme for det, hvis man ikke retter forholdet op på den anden led, som vi ville have foretrukket, og som vi har gjort adskillige forsøg på.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Det er måske rigtigt, at jeg starter med at minde om, at det, der er tanken med lovforslaget, er at nedsætte nogle strafferammer, som har været gældende i en årrække, og nogle strafudmålinger, der har været anvendt i en årrække, og som i sig selv vel ikke har givet anledning til nogen større kritik, fordi andre former for forbrydelser ikke kan blive straffet i et omfang, som man finder rigtigt. Det forekommer mig ikke at være nogen særlig hensigtsmæssig måde at skaffe ligestilling på, og da det konkrete forslag efter min overbevisning ikke er særlig gennemtænkt og ikke bør nyde fremme, har jeg ment, at jeg ville nøjes med at præcisere en stillingtagen til det konkrete forslag. Det er stadig væk min holdning. Jeg mener ikke, at de problemer skal bringes til debat på den måde – hvis man vil undskylde mig udtrykket – under dække af lovforslag, der næppe kan være helt alvorligt ment.

Jeg vil gerne i rette form diskutere strafferammer, bøderammer og den måde, hvorpå de anvendes i praksis, både på miljøområdet og på andre områder, men jeg er fortsat af den opfattelse, at den fremgangsmåde, der er søgt anvendt her, ikke er den hensigtsmæssige.

Det ærgrer mig, at hr. Wilhelm, som ellers nok ved, hvordan man kvalificeret fremmer et synspunkt, bruger den fremgangsmåde. Jeg mener ikke, det er den fremgangsmåde, man skal anvende, hvis man vil have sine ting fremmet på en hensigtsmæssig måde. Det er i al fald ikke en fremgangsmåde, jeg har til hensigt at være medvirkende til at få anvendt i tinget. Det må ske på andre måder.

Hagen Hagensen (KF):

Efter det, hr. Wilhelm sagde, forstår jeg, at han ikke vil følge mit gode råd – der var

velment – om at begære dette forslag nægtet overgang til anden behandling. Det, der har været nævnt her i dag, har jo vist, at det overhovedet ikke er det foreliggende forslag, man ønsker at drøfte, men noget helt andet. Det er hele spørgsmålet om vor særlovgivnings strafferammer, man vil have taget op til drøftelse. Jeg kan ikke med min bedste vilje se, hvorledes der kan skabes identitet mellem det, man ønsker at drøfte, og det, man har fremsat lovforslag om her i tinget. Derfor kan jeg slet ikke se, at man kan komme ind på at drøfte de forhold, som hr. Wilhelm ønsker drøftet.

Hvis man derimod ville fremsætte forslag om de forhold, man ønskede behandlet, så kunne vi drøfte dem. Jeg vil godt have lov til at tilføje, at fordi man drøfter forholdene, er det ikke ensbetydende med, at man går ind for forslag om ændringer. Hr. Wilhelm tager meget ofte i denne sal del i drøftelser – meget længe endda – uden at han overhovedet vil gå ind for det, der drøftes. Det vil vi da også have lov til at gøre. Derfor er der grund til at bede hr. Wilhelm om at tænke over tingene og eventuelt fremsætte forslag om det, som han ønsker at få taget op til en drøftelse, nemlig særlovgivningens strafferammer.

Det, han foreslår her, indebærer bl. a., at man vil lade åger blive behandlet meget mildt i forhold til den nugældende strafferamme. Det er i hvert fald ikke det Robin Hood-princip, som jeg troede hr. Wilhelm ellers gik ind for, at tage fra de rige og give til de fattige. De, der begås åger over for, er ofte dem, der har dårligst råd til det, men som bliver tvunget af nogle andre. Men åger vil hr. Wilhelm altså lade gå fri. En net historie.

Wilhelm (VS):

Justitsministeren havde nogle bemærkninger om fremgangsmåden. Jeg kan kun sige, at det må vi jo lade komme an på en prøve, og det er det, vi gør nu. Justitsministeren kan mene, at dette er en dårlig fremgangsmåde. Vi kan sige, at vi har forsøgt den anden fremgangsmåde – vi har forsøgt den de 6-7 gange, jeg remsede op før – og vi må erkende, at den har givet et dårligt resultat. Et dårligt resultat både herinde i salen og i udvalgene, men i og for sig også i offentligheden.